

Valuri de vânt...

Ina M.

Valuri de vânt izbesc în fruntea toamnei
Și stropi de nostalgii pe fruntea doamnei,
Ce plimbă amintiri pe-alei din suflet,
Preling tristeți pe chipu-i desuet.

În răsuflarea ultimă, o frunză
Încearcă să-ncălzească o buburuză,
Dar vlagă nu mai are și-n cădere
Ajunge-n calea doamnei, fără vrere.

Se uită doamna tristă la picioare
Și vede-n frunză viața... „Vrea să zboare
Micuța vietate efemeră...
Să mai trăiască ea încă mai speră!”

O ia în palmă și își strânge mâna,
Tristețea își desface-ncet cununa
Și pașii repezi cântă a speranță
Căci se mai poate continua o viață.

Ajunsă în căsuța călduroasă,
Bătrâna doamnă iar e bucuroasă...
Deschide palma și pune pe-o floare
Speranța vie-a vieții de sub soare!